

terials als associats, no es possible proporcionar aquestes ventatjas als agricultors massa allunyats de la capital vallesana y d'aquí que s'està elaborant un plan de Subdelegacions que funcionin autòmicament en determinadas localitats, centres naturals de població rural de la mateixa comarca. Una de las Subdelegacions que està á punt de constituirse es la de Caldas de Montbuy, població que ab facilitat se comunica ab altres que per la distancia ó per falta de comunicació directa no tenen comoditats pera posarse en relació ab el punt ahont radica la Casa social de la Cambra Agrícola vallesana.

Es possible que lo que ara va á ferse ab Caldas de Montbuy, se fassi ab alguna localitat més, d'altres indrets de la Comarca, tenint aixís la Cambra vallesana, com ja la té la del Empordá, domiciliada á Figueras, un escampall d'organismes forts pera ells mateixos y que recíprocament s'enfortirán ab l'organisme principal, aumentantse aixís considerablement els beneficis de l'associació.

De la magnitud d'aquets beneficis, ne pot donar idea, tal vegada, una sucinta relació d'algunes operacions que en l'ordre económic ha realisat la esmentada Cambra Agrícola del Vallés durant l'any passat, comptant solzament ab l'organisme de Granollers.

Ha repartit entre 'ls seus socis lo següent: en primeras materias pera guano, 160,000 kg; en sulfat de sofre, 6,000; en sofre flor, altres 6,000; de la Cerdanya catalana y de la francesa, ha fet baixar 42,000 kg. de patatas pera sembrar, garantintse per lo tant la bondat d'aquestas materias, proporcionantlas á un preu més baix que l'acostumat y produint forsosament una disminució en el preu que obtenían en el mercat general. Y aixó que 's tracta no més que del segón any de funcionament de la Cambra.

Si aquets y altres beneficis proporeiona la Cambra Agrícola del Vallés en l'ordre económic, no cal dir la benéfica influencia moral y social que exerceix, com com llargament podríam demostrar. Perqué en aixó radica principalment la bondat de la Cambra vallesana y d'altres semblants á ella: en la comprensió clara y exacta que tenen els seus directors de lo que té de ser l'associació agrícola.

Don Frederich Ros, secretari que ha sigut fins ara de dita associació, agricultor resident á Mollet, del qui pot dirse lo que suara ha recordat D. Manel Raventós, aixó és, que ha fèt produir duas espigas allí ahont solzament se'n produía una, escriu en la Memoria resenyant els treballs realisats per la benemérita corporació:

«Posseits dels entorpiments que privan la prosperitat de l'agricultura, emprenem una conducta d'escarment y una actitud ferma y decidida á conseguir els nostres enlairats ideals á espatllas del Estat, si convé, tan sols pera que no 's digui més que 'ls pagesos no fan altra cosa que maleir al Govern porque tot ho esperan del Govern.

Unim, donchs, todas las nostras energías y iniciativas particulars pera donarnos una vigorosa organisació rural que satisfassi todas las nostras necessitats y poguém imposarnos, á forsa del número y de la unió, devant del Parlament, pera que se 'ns acceptin las nostras justas inspiracions, avuy dia tan poch atesas.»

«Fer prevaldre la rahó, per la forsa que dona la vida corporativa, organizada «á manera d'una numerosa familia pagesa—se llegeix en altra indret de la Memo-